

Afsnit II.

Anvendelse af institutionernes retsakter (art. 143-149)

Art. 143 svarer helt til art. 149 i TA-72. Den indebærer, at direktiver og beslutninger fra EØF eller EURATOM samt henstillinger og beslutninger fra EKSF finder anvendelse på Grækenland fra den 1. januar 1981 i det omfang disse retsakter finder anvendelse på alle de nuværende medlemsstater.

Der er ikke i art. 143 nogen reference til forordninger. Dette skyldes, at tidligere vedtagne (og stadig gældende forordninger) er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat (jfr. EØF-traktatens art. 189), d.v.s. i Grækenland fra den 1. januar 1981, jfr. herom i Aktens art. 2.

Art. 144 indeholder en henvisning til bilag XI. I dette bilag anføres en række retsakter, som er umiddelbart gældende for de nuværende medlemsstater, men for hvilke Grækenland kan udsætte anvendelsen indtil de i bilaget angivne datoer. Baggrunden herfor er især, at en græsk anvendelse af disse retsakter allerede fra tiltrædelsen vil kunne medføre betydelige administrative problemer for græske myndigheder.

I art. 145 findes en henvisning til de i bilag XII opførte direktiver. For disse retsakter vil Grækenland kunne fravige hovedreglen i art. 143, idet bilaget giver Grækenland en frist for gennemførelsen af hver enkelt af de respektive direktiver. Baggrunden er den samme som nævnt oven for vedrørende art. 144.

Art. 146 er substantielt identisk med bestemmelserne i TA-72, art. 153. Disse indebærer en forenklet producere for vedtagelse i EF's institutioner af en række tekniske tilpasninger af institutionernes

retsakter, som skal foretages i interimperioden med henblik på ikraftsættelse fra tiltrædelsestidspunktet, og som ikke er indeholdt i Akten med tilhørende bilag.

Som eksempler på retsakter, som vil kræve tekniske tilpasninger, som først kan foretages i interimperioden, kan nævnes en række af EF's aftaler med tredjelande, f.eks. præferenceaftaler med EF-TA-landene og en række Middelhavslande samt AVS-konventionen, jfr. oven for fjerde del, afsnit V, 2 og 3. Hertil kommer, at en række retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik i en række tilfælde vil kræve tilpasninger, som først kan foretages efter den sidste høst inden Grækenlands tiltrædelse. Dette gælder f.eks. fastsættelse af referencerpriser m.v.

Bestemmelserne i art. 147 er analoge med bestemmelserne i TA-72, art. 155, og fastslår, at alle retsakter vedtaget af fællesskabsinstitutionerne før Grækenlands tiltrædelse skal udfærdiges i en autoriseret græsk udgave med samme gyldighed som for de nuværende fællesskabssprog.

Art. 148 er analog med TA-72, art. 156, og fastsætter, at konkurrencebegrænsende foranstaltninger på kul- og stålområdet, som udøves af græske virksomheder på tiltrædelsestidspunktet, inden tre måneder herefter skal meddeles Kommissionen til eventuel godkendelse.

Bestemmelserne i art. 149 er de samme som i TA-72, art. 157. Grækenland vil inden tre måneder efter tiltrædelsen skulle give Kommissionen meddelelse om de bestående nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse mod ioniserende stråling, jfr. EURATOM-traktatens art. 33, i henhold til hvilken det påhviler hver medlemsstat at vedtage de fornødne gennemførelsesbestemmelser for at sikre overholdelsen af de fælles grundlæggende beskyttelsesnormer.